

V pátek odpoledne se na Petříně v rámci světového poháru běžely sprintové štafety. Hned po nich následoval veřejný závod Petřín OPEN. Počasí bylo pěkné, slunečné. Parkování nebylo organizováno, ale šlo jednoduše zaparkovat u strahovských kolejí a pak procházkou dojít do blízkosti rozhledny, kde bylo centrum. Zázemí bylo stísněné, ale velmi pěkné.

Připraveny byly jen dvě tratě – dlouhá a krátká. A na nich startovalo mnoho závodníků, na dlouhé asi 200 běžců. V podstatě to byl souvislý běžící zástup lidí od kontroly ke kontrole s frontami u kontrol (jen trošku přeháním). Start byl jako na Litoměřickém tulipánu, volný na krabičku. Ve frontě jsme čekali asi 15 minut. K tomu trošku chaosu: napřed nejasno, kde je prezentace, pak neznačený běh od startu na mapový start (takže tam běžel málokdo), okolo shromaždiště povinný postup (který mnozí nedodržovali), cíl na mapě jinde než zakreslený. To vše za 70 korun startovného.

Závodní prostor zahrnoval především prudký svah, hustou síť cest, louky, hustníky, záhony, pomníky, překvapivě také skály, srázy a kameny. Nepřekvapivě také hladová zeď, u které bylo nutno řešit kde ji překonat. A samozřejmě mnoho turistů.

Na dlouhé trati bylo několik postupů shodných s postupy, které měli borci při SP. Teoretická délka 2,4 km se díky hradbám a hladové zdi protáhla na 3,5 km. K tomu převýšení 100 metrů a 22 kontrol. S malou chybkou jsem dosáhl času necelých 21 minut. Výsledky bohužel nejsou.